

સ્વામિશ્રીજી

સંતભગવંત સાહેબજીની ૬૧ માહાત્મ્યસભર વાલી સદા...

શ્રી યોગી યુવા ગ્રીષ્મ શિબિર-૨૦૨૩
૨૮ મે ૨૦૨૩, પ્રજ્ઞાનતીર્થ, મોગરી

શિબિરના આઠ દિવસ પૂરા થઈ ગયા ખબર જ ના પડી ! આજે બધાં બોલ્યાં એમાં બાળમંડળના બે સભ્યો ખૂબ સુંદર બોલ્યા. કેટલી બધી ટેલેન્ટ છે ! નાના છે છતાં પણ શિબિરમાં કેટલું બધું પ્રાપ્ત કર્યું છે ને શું પકડ્યું છે એનું દર્શન એ લોકોએ કરાવ્યું. યુવાનોએ પણ કરાવ્યું. આટલી નાની ઉંમરમાં આવાં સુંદર વક્તવ્ય અને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન ને શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજે જે ઉપાસના પદ્ધતિ પ્રવર્તાવી, એ આ ઉંમરે તેઓ સમજ્યા છે ; મારું તો મસ્તક નમી ગયું ! અમે નાના હતા ત્યારે તો આવી કાંઈ ખબર નહોતી. તમે પૂર્વના જબરજસ્ત મુક્તો છો !

અત્યારે ધોરણ-૧૨નું રિઝલ્ટ બહાર પડ્યું ; તો, મેડિકલ કોલેજમાં કોણ જઈ શકે ? જેના ૯૦-૯૫ ટકા ઉપર માર્ક્સ હોય એ મેડિકલ કોલેજમાં જાય. ૫૦ ટકા માર્ક્સવાળા ડોક્ટર થવાના વિચાર કરે તો પણ એમનો પત્તો જ ના પડે. એમ, અનંત જન્મોનાં પુણ્ય હોય, માતા-પિતાના આશીર્વાદ હોય, ભગવાન ને સંતોની કૃપા હોય તો જ આવી શિબિરમાં અવાય, નહીં તો આ શિબિરમાં અવાતું નથી. એવા તમે સૌ પુણ્યશાળી આત્માઓ છો. તમારાં દર્શન કરીને તો અમે પણ ધન્ય થઈ ગયા ! દીકરા-દીકરીઓ શાબાશ !

અગવડ-સગવડ જોયા વગર, ટાઈમ ટેબલ પ્રમાણે સેવા-ભક્તિ ને કથા-વાર્તા, ધૂન-ભજન દ્વારા આઠ દિવસ જે આનંદ કર્યો એ જ બતાવે છે કે, તમે સામાન્ય આત્માઓ નથી, તમે બહુ ઊંચા આત્માઓ છો. પ્રભુની કૃપાવાળા છો.

અહીં ઘણા ખેડૂતના દીકરાઓ છે. ગમે એટલું સરસ ખેતર ખેડ્યું હોય, સારામાં સારું બહુ મોંઘું બિયારણ નાખ્યું હોય, ખાતર સરસ નાખ્યું હોય, પણ વરસાદ ના પડે તો પાક ના ઊગે. પાણી વગર ખેતી નિષ્ફળ જાય. એમ, આત્મા ગમે એટલો ઊંચો હોય, પૂર્વનો ભગવાનના સંબંધવાળો હોય, મા-બાપ તરફથી દેહ સારો મળ્યો હોય, શિક્ષણ સારી સ્કૂલમાં પ્રાપ્ત કર્યું હોય ; પણ સંતોના યોગ વગર સંસ્કાર ખીલતા નથી. સંસ્કાર ખીલવવા માટે સંતોનો યોગ જોઈએ. અને એ સંતોના યોગમાં તમે રહો છો એટલે પૂર્વજન્મનો સંબંધ ખીલી ઊઠ્યો છે. આ શિબિરમાં તમને આ પ્રાપ્ત થયું છે, તો આને વધારે-વિશેષ ખીલવવાનું.

સંતો શું કરે છે ? તો, માહાત્મ્યનું સિંચન કરી આપણામાં રહેલા પૂર્વજન્મના ભગવાન સાથેના સંબંધને ખીલવે છે. આપણે જાણીએ છીએ કે, છોડ હૈલ્દી બને, ચીમળાઈ ના જાય એટલે આજુબાજુ જે નિંદામણ ઊચ્યું હોય તે કાઢી નાખવું પડે. સંતો એ કામ કરે છે કે આપણે

કોઈના ખોટા પ્રભાવમાં આવીએ નહીં. માથાકૂટ, ખટપટ, નિંદા કરીને આપણું પુણ્ય વેડફી ના નાખીએ. અને આપણે જે ટાઈમ જે કરવાનું છે એ ટાઈમ ના કરીએ, જે જોવાનું છે એ ટાઈમ ના જોઈએ, જ્યાં જવાનું છે ત્યાં ટાઈમ ના જઈએ; એવો જો વિવેક ચૂકી જઈએ, તો સંતો આપણને વિવેક આપી હેલ્ધી એટલે કે સંસ્કારિત બનાવીને આપણું જીવન સર્વાંગ સુંદર બનાવે છે. દિન-રાત તેઓ આપણું જતન કરે છે, આપણને શિખવાડે છે, દાખડો કરે છે.

પેલી દીકરીએ આપણને ત્રણ સંકલ્પ કરાવ્યા. એનામાં કોણ બોલ્યું? ભગવાન બોલ્યા. કહે, અઠવાડિક સત્સંગસભા કરીશ. મારા ગુરુની સ્મૃતિ સહિત અડધો કલાક 'સ્વામિનારાયણ' મંત્રનો જાપ કરીશ. નિયમ લેવાનો કે, જો અઠવાડિક સત્સંગસભા નહીં કરું તો બીજા દિવસે હું જમીશ નહીં. જે દિવસે ધૂન ચૂકી જઈ, એ દિવસે સાંજનું ખાવાનું કેન્સલ. આપણી મમ્મીને ખબર પડશે કે આજે ધૂન નથી કરી એટલે સાંજે ખાધું નથી. એટલે મમ્મી સવારમાં જ કહેશે કે, 'દીકરા, અડધો કલાક ધૂન કરી લે.' આમ, અડધો કલાક ધૂન કરવાની અને ઘરમાં સર્વની સાથે સંપ, સુહૃદભાવ, એકતારાખીને જીવવાનું છે.

ગઈ કાલે 'સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા... સ્વામિનારાયણ ભગવાનની અપાવે પ્રસન્નતા' થીમ પર કલ્ચરલ પ્રોગ્રામ સરસ કર્યો. હળીમળી, એકબીજાંને નમીશું, ખમીશું, એકબીજાંને ગમાડીશું, એકબીજાંને પ્રેમ કરીશું તો આપોઆપ સંપ, સુહૃદભાવ અને એકતા રહેશે. અને એ રાખીશું તો ઘરમાં, મંડળમાં ને સત્સંગમાં એક સંવાદિતા ઊભી થશે.

આ પૃથ્વી પર ઘણા બધા ચમત્કારોની વાતો કરે છે કે, અગ્નિના લારા ઉપર ચાલે, પાણી ઉપર ચાલે, હવામાં ઊડે, તમારા મનના વિચારો જોઈને બોલે - કેટલા મોટા ચમત્કાર કહેવાય ! આ બધા ચમત્કારોની જગતમાં બહુવાતો થાય છે. પરંતુ, ૪૫૦ છોકરા-છોકરીઓ ૮ દિવસ

શિબિરમાં એક સાથે રહ્યાં છતાં પણ કોઈ ફરિયાદ નહિ; આ પૃથ્વી પરનો માનવજીવનનો મોટામાં મોટો ચમત્કાર ! કોઈ અથડાયું - કુટાયું નથી ને કોઈને વાગ્યું પણ નથી, કોઈને ડોક્ટરની જરૂર નથી પડી. આટલો બધો તડકો છે, ગરમી વરસે છે પણ આપણે ભગવાનનું કામ કરીએ છીએ તો આપણને ગરમીએ અસર ના કરી. તાપ-તડકો, ભૂખ-તરસ કશી જરૂરિયાત ના લાગી. ગઈ કાલે હું ઉતારા ઉપર જોવા ગયો હતો. ત્યાં એક મોટા રૂમમાં થોડાં ગાદલાં ને સામાન હતો. મેં કહ્યું, 'તમે કેવી રીતે સૂઈ જાવ છો ?' ત્યારે કહે, 'ગરમી એટલી બધી પડે છે કે, અમે રાત્રે સૂતી વખતે ઠંડા પાણીનું પોતું કરીએ અને પછી કશું પાથર્યા વગર જ સૂઈ જઈએ છીએ.' લ્યો, તમે વિચાર કરો ! આમાં ગાદલાંની ક્યાં જરૂર પડે ?

જ્યારે અમે ગોંડલ મંદિરે સેવામાં જતા ત્યારે ઉતારા વિભાગ, પાગરણ વિભાગ એટલે ગાદલાં વિભાગ, જમણવાર એટલે રસોડા વિભાગ; આવા બધા વિભાગોમાં સેવા કરવાનું આવે. ત્યારે વસ્તુ ઓછી હોય - ૫૦૦ ગાદલાં હોય અને ૨૦૦૦ માણસ આવ્યાં હોય. એટલે ઉતારા વિભાગ પાસે લાઈન પડે અને ઝઘડા થાય. બાપાએ એ જોયું એટલે બીજા દિવસે સભામાં યોગીબાપાએ સુહૃદભાવનું સૂત્ર સમજાવ્યું કે, સુહૃદભાવ કોને કહેવાય ? બાપા કહે, '૨૫ ગાદલાં ૧૦૦ માણસને વહેંચે તોય પાંચ ગાદલાં વધે, આ સુહૃદભાવ !' અને એવો સુહૃદભાવ અત્યારે વર્તનમાં આવ્યો છે. બાપાએ ગોંડલમાં જે વાત કરી હતી તે આજે તમે યુવાન-યુવતીઓએ યુવાન ઉંમરમાં તમારાં જીવનમાં એપ્લાય કરી; એ જોઈ ખરેખર યોગીજી મહારાજ કેટલા બધા રાજી થતા હશે ! હમણાં જોશભેર ભજન ગાયું ત્યારે મને યોગીબાપા યાદ આવ્યા કે, બાપા આ જુવાનિયાઓને જોઈને ખુશ થાત કે, આ મારાં દીકરા-દીકરીઓ આવું જીવન જીવે છે ! તમે બહુ સરસ કરો છો, પણ અહીં પૂરું

હળીમળી, એકબીજાંને નમીશું, ખમીશું,
એકબીજાંને ગમાડીશું,
એકબીજાંને પ્રેમ કરીશું તો
આપોઆપ સંપ, સુહૃદભાવ અને એકતા રહેશે.
અને ઘરમાં, મંડળમાં ને સત્સંગમાં
સંવાદિતા ઊભી થશે.

આપણા ઈષ્ટદેવ
શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને
આપણા ગુરુ માટે જો સાચો પ્રેમ હોય તો
બીજા કોઈનો આપણા પર
પ્રભાવ ના પડે, યાદ રાખો !

નથી, ઘરે જઈને પણ આવું જીવવાનું છે. આપણે નારાયણી સેના છીએ. અને નારાયણી સેના ના હોત તો વાનર સેના હોત.

યોગીબાપા એક દષ્ટાંત આપતા. એક ફેરિયો ગામડે ગામડે ટોપીઓ વેચીને પોતાનું ગુજરાન ચલાવતો હતો. એક દિવસ તે હંમેશાંની જેમ ટોપીઓ વેચવા દૂરના ગામમાં જઈ રહ્યો હતો. બે ગામની વચ્ચે ઘણું અંતર હશે અને વચ્ચે મોટું ઝાડ આવ્યું. આ ફેરિયો થાક્યો હશે તેથી થોડો વિસામો કરવા ટોપીઓનો ટોપલો બાજુ પર મૂકીને ઝાડ નીચે આડો પડ્યો. થોડીવારમાં જ તેને ઊંઘ આવી ગઈ અને તે ઘસઘસાટ ઊંઘી ગયો. એક વાંદરું આવ્યું, એ માથે ટોપી પહેરી ઝાડ ઉપર ચઢી ગયું. બીજા વાંદરાએ જોયું એટલે એણે પણ પેલાનું અનુકરણ કર્યું. એમ બધાં વાંદરાંઓ ટપોટપ પેલાની ઝાડ-પાટો ટોપીઓ હતી, તે બધી માથે લગાવી ઝાડ ઉપર ચઢી ગયાં. વાંદરાંઓ ઠૂપાઠૂપ કરતાં હતાં એટલે પેલો જાગી ગયો. જાગીને ટોપલો ખાલીખટ જોયો. તેની નજર ઝાડ પર પડી. દશ્ય જોઈને તે આશ્ચર્યમાં પડી ગયો ! વાંદરાંનું ઝુંડ તેની ટોપીઓ પહેરીને ઝાડ પર કૂદાકૂદ કરી રહ્યું હતું. હવે આ વિચારે કે, આટલાં બધાં વાંદરાં પાસેથી ટોપીઓ પાછીકેમની લેવી ? તેણે પથ્થર ઉઠાવીને માથે તો વાંદરાંઓ ઝાડ પરથી નાનાં નાનાં ફળ તોડીને મારવાં લાગ્યાં. તેણે માથું ખંજવાળ્યું તો બધાં વાંદરાં પણ માથું ખંજવાળવાં માંડ્યાં. તેણે બગાસું ખાધું તો બધાં વાંદરાં બગાસું ખાવાં માંડ્યાં. હવે ફેરિયો સમજી ગયો કે, વાંદરાં નકલખોર છે. એટલે તેને એક યુક્તિ સૂઝી. તેણે પોતે પહેરેલી ટોપી ટોપલામાં નાખી. આ જોઈને બધાં વાંદરાંઓએ પણ પોતાની ટોપી ફટાફટ ટોપલામાં નાખી દીધી. એટલે ફેરિયો તરત જ ટોપલો લઈત્યાંથી ચાલતો થયો.

વાંદરાં શું કરે ? નકલ કરે. નકલ કરવી એ વાંદરાંની ખાસિયત છે. એમ, કોલેજમાં જઈએ અને જોઈએ કે મારો મિત્ર આ કંપનીનો

મોબાઈલ વાપરે છે એટલે હું પણ વાપરું. મારો મિત્ર આ સ્ટાઈલના વાળ રાખે છે તો આપણે પણ રાખીએ. એ આવાં કપડાં પહેરે છે એટલે આપણેય પહેરીએ. ઘણા યુવાનો સ્ટાર ક્રિકેટરો જેવી હેર સ્ટાઈલ રાખતા હોય છે. પણ નકલ કરે એ વાંદરાં કહેવાય. એટલે આપણે કોઈની નકલ ના કરીએ, આપણે આપણી ફેશન રાખીએ. આપણી નારાયણી સેના છે.

અમે કોલેજમાં ભણતા હતા ત્યારે બાપાએ કહ્યું કે, 'તિલક-ચાંદલો કરો.' બધાં યુવાન-યુવતીઓને ચાંદલો કરવાનું એટલે કહ્યું છું. હું તમારા જેવો જ હતો. વાનર સેનાનો જ મેમ્બર હતો. રૂમની બહાર નીકળું એટલે ગાયન ગાતો ગાતો નીકળું. વાળ તો ઓળતો જ નહીં, માથાના વાળ છૂટા ઊડે. સ્કૂલમાં ભણતો ત્યારે બધા મને 'બૈજુબાવરા' કહેતા. ત્યારે કપડાં તો એવાં પહેરું કે ગામડાની ભાષામાં કહીએ તો - 'ભેંસ ભડકે' એવાં. બાપાએ જોયું કે, આ ભગતને આ બધાં માટે તો ૫૦ આજ્ઞાઓ આપવી પડશે. યોગીજી મહારાજ ૬ ચોપડી ભણેલા, પણ એ દિવ્ય પુરુષની તો તમને શી વાત કરવી ! એ માટે કોઈ શબ્દો નથી. એમણે મને એક જ આજ્ઞા કરી કે, 'સવારે પૂજા કરી તિલક-ચાંદલો કરવો.' મને કોઈ 'ભગત' કહે તો બહુ ચીડ ચઢે. મને થાય કે, મારું નામ જશભાઈ છે ને આ 'ભગત' કેમ કહે છે ? પણ કોલેજમાં ને ગામમાં તમે માતા કે દેવની ભક્તિ કરો તો તમે 'ભગત' થઈ જાવ. એટલે હું પૂજા કરીને ચાંદલો કરું, પણ, કોલેજ જતી વખતે હોસ્ટેલના સિન્ક પર જઈ માથું ધોઈ નાખું ને પછી વાળ સેટ કરી કોલેજ જઈ. બે મહિના પછી બાપાનાં દર્શન કરવા ગયો. બાપા કેવા અંતર્યામી પુરુષ ! મને પૂછ્યું, 'તિલક-ચાંદલો કરે છે ?' હવે મારે શો જવાબ આપવો ? કરું છું ને નથી કરતો બેઉ થયું એટલે ગુરુ આગળ તો કંઈ બોલાયું જ નહીં, શાંત ઊભો રહ્યો. એટલે ગુરુ અંતર્યામીપણે બોલ્યા, 'હા... હા... આપણને બીજા

‘ભગત’ કહે ને!’ આ સાંભળી મને ઘ્રાસકો પડ્યો કે, ગુરુને મારા માટે આવું બોલવું પડ્યું! ત્યાર પછી કોલેજ, ઘરે તિલક-ચાંદલો કરતો થયો. પછી મને થયું કે, બાપાની આજ્ઞાથી તિલક-ચાંદલો કરું છું તો બાપાનું નામ ઊંચું રહે એવું મારે જીવન જીવવું જોઈએ. એટલે મારાં ભેંસ ભડકતાં કપડાં નીકળી ગયાં, ગાયન છૂટી ગયાં, સિનેમા છૂટી ગયું, પતંગ છૂટી ગઈ, વગર કામની ઠઠામશ્કરી – આ બધું નીકળું ગયું. તમે જુઓ તો યોગીબાપાએ આ એક જ આજ્ઞામાં યુવાન અવસ્થામાં બધું લપસિંદર કાઢી નાખ્યું, તમે વિચાર કરો ! એટલે તિલક-ચાંદલો કરવો. અને આપણે જે પહેરીએ એ જ ફેશન. બીજાની ફેશન જોઈને આપણે શું કામ ફેશન કરવી છે ? મારા ગુરુને ગમે એ મારી ફેશન. મારા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન રાજી થાય એ મારી ફેશન. બાકી, જે ને જે કહેવું હોય તે કહે.

મેં કહ્યું એમ, ૧૬ વર્ષની ઉંમરમાં યોગીબાપા સાથે મને પ્રેમ થયો. અને યોગીબાપા સાથે પ્રેમ થયો એટલે બીજા બધા માટે પ્રેમ મટી ના ગયો, પણ યોગીબાપા માટે પ્રેમ થયો પછી કોઈનું આકર્ષણ કે ખેંચાણ મને મગજમાંથી છૂટી ગયું. કોઈનો ભાર ના પડે. અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ, હર્ષદભાઈ, પૂનમભાઈ, વી.એસ.- આ બધા સાથીદારો બાપાની આજ્ઞા પાળતા હતા એટલે એમની સાથે સાચો પ્રેમ રહ્યો. બાકી જે મિત્રો ભગવાનને નહોતા માનતા, ભગવાનના કામમાં નહોતા જોડાતા, એ લોકો સાથે પ્રેમ હતો પણ અંદરથી નહીં. તેઓનો ભાર ના પડે. આપણા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને આપણા ગુરુ માટે જો સાચો પ્રેમ હોય તો બીજા કોઈનો આપણા પર પ્રભાવ ના પડે, યાદ રાખો !

આપણે યુવાન છીએ એટલે આપણી પર પ્રભાવ પડી જાય છે. કોઈ સારું બોલનાર હોય તો આપણી પર પ્રભાવ પડે, કોઈ સારો દેખાવાળો

હોય તો પ્રભાવ પડે, કોઈ સારું રમતો હોય તો પ્રભાવ પડે, કોઈ સારી એક્ટિંગ કરતો હોય તો પ્રભાવ પડે, કોઈ સારી સારી વાતો કરતો હોય તો એના પ્રભાવમાં ખેંચાઈ જઈએ. પણ, ના ! આપણા પર આપણા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને આપણા સત્સંગી હોય એનો જ પ્રભાવ પડે; બાકી કોઈનો પ્રભાવ આપણા ઉપર પડે નહીં. એટલે આપણે આ વાનરવેડામાંથી નીકળી અસલી નારાયણી સેનામાં છીએ અને નારાયણી સેનાના સાચા સૈનિક બનીશું. તો ઘરે જઈને આપણે આટલું કરીએ.

ખરેખર મોંઘામાં મોંઘો માનવદેહ મળ્યો છે. અત્યારે રાણી એલિઝાબેથ ગુજરી ગયાં. એ રાણીએ જો એમ કહ્યું હોત કે, આખું બ્રિટનનું રાજ, મારી બધી જ મિલકત આપી દઉં પણ મને માનવદેહ આપો તો કોઈ આપે ? ના આપે. કોઈના માગવાથી માનવદેહ મળતો નથી, ભગવાનની કૃપા થાય તો જ માનવદેહ મળે. અને એવું કહેવાય છે કે ૮૪ લાખ જન્મોના ફેરા ફરતાં છેલ્લે માનવદેહ મળે છે – એટલો મોંઘો માનવદેહ છે. તમે નાનાં છો, પણ ધારો કે, આપણને કોઈએ બે-ત્રણ કરોડની મોંઘી મર્સિડિઝ, ઔડી ગાડી આપી હોય અને આપણે અહીં બેઠાં હોઈએ પણ મનમાં થાય કે, કોઈ ગાડીને લીટા તો નહીં પાડી જાયને ? સવારના પહોરમાં ઊઠીને ગાડીને ઘોઈએ, સાફસૂફ કરીએ. સાઈકલ નવી લાવ્યા હોઈએ તોય કેટલી કાળજી લઈએ ? ગાડીની કેટલી કાળજી રાખીએ ? એમાં પેટ્રોલ-ડિઝલ જે ભરાવવાનું હોય એ ભરાવીએ.

અમે રાજકોટમાં એક વખત નવી ઔડી ગાડી લઈને ગયા હતા. ડ્રાઈવર ફ્યુઅલ ભરાવવા ગયો તો પેટ્રોલ પંપવાળાએ ભૂલથી પેટ્રોલના બદલે ડિઝલ ભરી દીધું. ડ્રાઈવરને ખ્યાલ આવ્યો એટલે એણે જયેશભાઈને ફોન કર્યો. જયેશભાઈએ કંપનીમાં ફોન કર્યો તો કંપનીવાળા કહે, ‘હવે ગાડી ત્યાંથી હટાવશો નહીં, ત્યાં ને ત્યાં જ

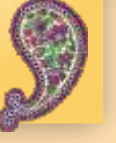
મારા ઈષ્ટદેવને,
મારા ગુરુને ના ગમે એવું કાંઈ જોવું નથી,
ખોલવું નથી અને સાંભળવું નથી અને
એવાનો સંગ પણ નથી રાખવો.
યુવાન અવસ્થામાં આટલા જો નિયમ રાખશો તો
ભગવાન તમારી ખૂબ રક્ષા કરશે.

સારામાં સારો આ માનવદેહ
ભગવાને ભેટ આપ્યો છે.
એનાથી આપણા ઈષ્ટદેવ
શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન ને
આપણા ગુરુઓને, સંતોને અને
આપણાં મા-બાપને રાજી કરવાં છે.

રાખજો.’ કંપનીવાળાએ અમદાવાદથી ટ્રક મોકલી, કેનથી ઊંચકી ગાડી ટ્રકમાં મૂકી અમદાવાદ સર્વિસ સ્ટેશને લઈ ગયા. બધું ડિઝલ ખાલી કર્યું. ડિઝલની ટાંકીને ઘોઈ, સૂકી કરી. બે દિવસ લાગ્યા. પેટ્રોલ પૂર્યું. ૨૫,૦૦૦ હજાર રૂપિયા આ ટ્રીટમેન્ટના લીધા.

આપણે કહીએ, ભલા માણસ ડિઝલથી તો ગાડી ચાલે. પણ આ ઔડી, મર્સિડિઝ, વોલ્વો ને ટોયોટા જેવી બધી ગાડીઓનું મિકેનિક્સ એવું હોય છે કે ડિઝલ નાખો તો ગાડી ચાલે ખરી, પણ થોડા સમય પછી એનો પિસ્ટન જામ થઈ જાય ને પછી ગાડી રિપેર ના થાય, એને ભંગારમાં નાખી દેવી પડે. એમ, આ શરીર એ મર્સિડિઝ કે ઔડી કરતાં મોંઘામાં મોંઘી ગાડી છે. ભગવાને કહીને મોકલ્યું છે કે, આમાં ‘નો ટોબેકો’ - તમાકુ નાખવાની નહીં, આલ્કોહોલ નાખવાનો નહીં, નોનવેજ નાખવાનું નહીં, લસણ-ડુંગળી નાખવાનાં નહીં. આમાં આ બધું નાખશો તો ૪૦ વરસ સુધી આ ગાડી ચાલશે, પણ ૪૦ વરસ પછી એટ બેક થશે. તો પછી ડોક્ટર પાસે જશો તો ડોક્ટર કહેશે, હવે તમારી ગાડી રિપેર થશે નહીં. ૬૦-૭૦-૮૦ વરસે તમારે દેહ છોડવાનો હશે તો ૪૦ વરસે ઘરમાં ખાટલા પર આ ગાડીને રાખી મૂકીને પછી ઊંલ ઊંલ કરશો.

યુવાન છો એટલે જાગ્રતતા રાખવી કે, શું ખાવું-શું ના ખાવું, શું પીવું-શું ના પીવું, ક્યાં બેસવું-ક્યાં ના બેસવું, ક્યાં જવું-ક્યાં ના જવું, શું જોવું-શું ના જોવું; એ વિવેક. ભગવાનને ના ગમે એવું કાંઈ જોવું નથી. બોલો, ‘ભગવાનને ના ગમે એવું કાંઈ જોવું નથી. પછી મોંબાઈલમાં હોય, આઈપેડમાં હોય, કોમ્પ્યુટરમાં હોય કે ટેલિવિઝનમાં હોય.’ મોંબાઈલ ના રાખો એવું નથી કહેતા, પણ મારા ઈષ્ટદેવને, મારા ગુરુને ના ગમે એવું કંઈ મોંબાઈલ, ટેલિવિઝન, આઈપેડ કે કોમ્પ્યુટરમાં જોવું નથી, સાંભળવું નથી, બોલવું નથી.

મારાં દીકરા-દીકરીઓ તમે એડવાન્સ છો, પણ આટલો નિયમ રાખજો. મોંબાઈલમાં કચરો ફેંકાય છે.

અહીં આ આપણું કેમ્પસ પૂરું થાય પછી પાછળ રોડ છે ને એની પાછળ કાંસ છે. કાંસ એટલે વરસાદનું પાણી પડશે એટલે એ બધું કચરું લઈ દરિયામાં ફેંકી આવશે. એ કાંસ આગળ જઈને ઊભા રહેજો, દુર્ગંધ મારતી હશે. આખા એરિયાનો કચરો એમાં ભેગો થઈને જાય છે એ દુર્ગંધ મારે. એમ મોંબાઈલમાં આખી દુનિયાનો કચરો ફેંકાય છે. તેથી એ ટ્રેપમાં જો તમે ઝડપાયાં તો દુર્ગંધ જ આવશે, સુગંધ નહીં આવે. એટલે ભગવાનને એવું પૂછજો કે, ‘હે મહારાજ ! હું આ જોઉં છું તો તમે રાજી થાવ છો ?’ - ‘ના’ તો બદલી નાખો. ‘હે ગુરુ ! તમે રાજી થાવ છો ?’ - ‘ના’ તો બદલી નાખો. મારા ઈષ્ટદેવને, મારા ગુરુને ના ગમે એવું કાંઈ જોવું નથી, બોલવું નથી અને સાંભળવું નથી અને એવાનો સંગ પણ નથી રાખવો. યુવાન અવસ્થામાં આટલા જો નિયમ રાખશો તો ભગવાન તમારી ખૂબરક્ષા કરશે.

મેં પહેલાં વાત કરી હતી. નાના છોડ આપણે વાવીએ ત્યારે ઘણા વાંકા થઈ જાય. માળી ડંડાનો ટેકો આપી છોડને સીધો કરી દે, પછી એ મોટું સરસ ઝાડ થાય. એ વાંકા છોડને જો સીધો ના કરો તો એ ત્રાંસું, આડું જ ઝાડ થાય. એમ, તમે કુમળા છોડ છો. અત્યારે તમે જેટલાં સીધાં થશો એટલાં સરસ થશો. પણ જો અત્યારથી જોવાની, બોલવાની, સાંભળવાની, એવા સંગની ટેવો પડી ગઈ તો પછી ધોળા વાળ થશે ત્યારે કોઈ બદલવા આવશે તો ભાંગીને ભૂકો થઈ જશો, પણ બદલાશો નહીં; યાદ રાખો ! તો આ ઉંમરમાં આપણે સારામાં સારું ઘડાવું છે. સારામાં સારું બનવું છે. સારામાં સારો આ માનવદેહ ભગવાને ભેટ આપ્યો છે. એનાથી આપણા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન ને આપણા ગુરુઓને, સંતોને અને આપણાં મા-બાપને રાજી કરવાં છે.

જીવનમાં તમે ડોક્ટર, એન્જિનિયર, ફાર્માસિસ્ટ, ડેન્ટિસ્ટ, સર્જન, પીડિયાટ્રિશિયન ને આ બધું થજો, ના નથી થવાની; પણ એ આપણા જીવનનું ધ્યેય નથી. પણ મારે મારા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન, મારા ગુરુ અને મારાં મા-બાપને રાજી કરવાં છે - એ ધ્યેય છે. અને એ ધ્યેય રાખીને તમે જો જીવન જીવશો તો પછી એમની કૃપાથી, એમના આશીર્વાદથી તમારે જે થવું હશે એ થવાશે, તમે જે સંકલ્પ કરશો એ કામ થશે.

આપણે સારાં થઈને ભગવાન રાજી થાય એવું જીવન જીવીએ, એ સંતો તરફની અને ગુરુઓ તરફની શ્રેષ્ઠ ભક્તિ છે. એટલે તેઓ આપણાંમાં આટલો બધો રસ લે છે. એમને બીજો કોઈ સ્વાર્થ નથી. આ બધા વડીલો અહીંયાં બેઠા છે, તમે જુઓ તો તેઓ ખૂબ કાર્યરત છે. પણ આપણાં દીકરા-દીકરીઓ આટલું સરસ જીવન જીવવાં તૈયાર થયાં છે, નારાયણી સેના તૈયાર થઈ રહી છે; એમને ઉત્સાહિત કરવા, એમને સપોર્ટ કરવા આપણી સાથે સાત સાત દિવસથી રહ્યા છે. કેટલો બધો આપણા માટે એમને પ્રેમ છે ! એ પ્રેમને આપણે એવો જ રિસ્પોન્સ આપવો છે. અને એ રિસ્પોન્સ એટલે એવું જીવન આપણે જીવવું છે.

આપણા યૂથ લીડર્સ પણ આપણી સાથે સભામાં છે. બસ, આ યાદ કરજો કે, આપણા માટે કેટલા બધાને પ્રેમ છે ! આપણે સારાં થઈએ તો ભગવાન, ગુરુ, આ સંતો ને આપણા યૂથ લીડરો રાજી થાય ! તો, એવું જીવન જીવવાનો સંકલ્પ કરીને જજો. કૃતનિશ્ચય કરીને જજો કે, જીવનમાં ગમે તે થાય, પણ મારે આ જીવન આવું જ જીવવું છે, જીવવું છે ને જીવવું જ છે !

આપણા એક દીકરાને ચાર વિષયમાં એ.ટી.કે.ટી. આવી. શાથી આવી ? મોબાઈલમાં, ક્રિકેટમાં, વોલીબોલમાં પડી ગયા હતા. રમવાની ના નથી કહેતા, પણ ભણવાનું ગૌણ કરીને રમવાનું પ્રધાન ના થઈ જવું

જોઈએ. રમો, પણ પાંચ-છ કલાક વાંચો. સ્કૂલના અને વાંચવાના સમય સિવાયના બીજા સમયમાં મોબાઈલમાં જોવાને બદલે મેદાનની - બહારની રમત રમો. રમતો રમવી જોઈએ, ના નથી. પણ ભણવાનું છોડીને નહીં રમવાનું. પછી એ દીકરાએ ગુરુની આજ્ઞાથી છ કલાક વાંચવાનું ચાલુ કર્યું. એના ભાઈબંધો પાછળ પડી ગયા કે, રમવા આવ, રમવા આવ. પણ તેણે કોઈ ભાઈબંધને દાદ આપી નહીં, તો બધા ભાઈબંધો આળસી ગયા કે, આ આપણને રિસ્પોન્સ આપશે નહીં. તો ભાઈબંધોએ છોડી દીધું તો, એ ફર્સ્ટક્લાસ પાસ થયો ! એમ, આપણે સ્કૂલ, કોલેજમાં એવા ભાઈબંધો રાખજો કે જે ભણવામાં મદદ કરે. એવા ભાઈબંધો રાખજો કે જે કુસંગી ના હોય.

આપણા ઈષ્ટદેવ, આપણા ભગવાન, આપણા ગુરુ, આપણા સનાતન હિન્દુ ધર્મનું સહેજ પણ ઘસાતું બોલે એવાની તમે ભાઈબંધી જ ના કરતા, યાદ રાખો ! એમના પ્રભાવમાં આવશો જ નહીં. આપણા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન, શ્રી રામ, શ્રી કૃષ્ણ, શ્રી મહાવીર, શ્રી બુદ્ધ, શ્રી ગણપતિજી, શ્રી હનુમાનજી અને આપણા બધા સંતોને વિશે ગમે તેમ બોલે એવાની વાત સાંભળવી નહીં, એવાને પડખે ચઢવાનું નહીં એટલા સ્ટ્રોંગ રહેજો. એમના પ્રભાવમાં નહીં આવતા અને ભણવામાં ધ્યાન આપજો.

ભગવાન આપણી સાથે છે, આપણને બળ આપે જ છે. પણ ભજન-પ્રાર્થના, અઠવાડિક સભા, સંપ - સુહૃદભાવ - એકતા; આ ત્રણ નિયમો ફુલફલેજ પાળીને પ્રભુનાં ગમતાં થઈએ. અને હળીમળી, એકમનાં થઈને કાર્યો કરી, પ્રભુની સુવાસ દિગંતમાં પ્રસરાવીએ એવાં વિચાર, વાણી, વર્તન સૌનાં બની રહે એવી પ્રભુચરણે, ગુરુચરણે આ શિબિર પૂર્ણાહુતિ સભાની પ્રાર્થના !

સર્વને જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

ભગવાન આપણી સાથે છે,
આપણને બળ આપે જ છે.

પણ ભજન-પ્રાર્થના, અઠવાડિક સભા,
સંપ - સુહૃદભાવ - એકતા; આ ત્રણ નિયમો
ફુલફલેજ પાળીને પ્રભુનાં ગમતાં થઈએ.

